

Arrest

nr. 98 263 van 28 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. SHONIA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. de motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn schrijven dat per drager naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 16 augustus 2012 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 9 oktober 2012 een schending in van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de fundamentele rechten van de mens zoals die blijken uit het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Volgens verzoeker is de commissaris-generaal onzorgvuldig te werk zijn gegaan door geen rekening te houden met de adreswijziging die hij ter post werd heeft verzonden.

Verzoeker legt uit dat hij tot mei 2012 op het volgende adres verbleef: “Rue Vaudrée 302, 4032 Angleur”.

Omdat zijn huisbaas beslist had het huurcontract niet te verlengen, diende verzoeker het huis te verlaten. Hij verbleef enkele dagen bij vrienden en kennissen en verhuisde daarop naar “2640 Mortsel, Meidoorn 36/4”.

Verzoeker stelt dat hij zijn nieuwe gekozen woonplaats per post aan het Commissariaat-generaal heeft meegedeeld, terwijl de bestreden beslissing nog verzonden werd naar zijn eerste adres waardoor die hem nooit heeft bereikt.

Verzoeker voert aan dat de weigeringsbeslissing gebaseerd is op onjuiste feitelijke gegevens.

Verzoeker stelt dat hij omwille van de niet geldige betekening van de oproeping, immers niet op de hoogte was van de datum waarop het verhoor zou plaatsvinden.

Verzoeker stelt dat hij enkele dagen geleden van de gemeente van zijn nieuwe verblijfplaats vernam dat een weigeringsbeslissing lastens hem was genomen.

Verzoeker stelt gegriefd te zijn door die beslissing omdat zijn asielaanvraag op een louter formalistische grond werd afgewezen.

Verzoeker vraagt aan de Raad (zie het verzoekschrift, p. 2) in hoofdorde *“de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal vernietigen en/of hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen”* en in subsidiaire orde om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Artikel 57/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) bepaalt dat onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, oproepingen en aanvragen om inlichtingen door de commissaris-generaal worden verstuurd naar de in artikel 51/2 bedoelde woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij brief die op het Commissariaat-generaal is aangekomen (zie aankomststempel) op 21 oktober 2010, woonplaats heeft gekozen op het adres “Rue Rotterdam 15, 4000 Liege”.

Er werd geen bericht van wijziging van deze gekozen woonplaats aangetroffen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op deze gekozen woonplaats bij brief van 31 juli 2012 door de commissaris-generaal, aangetekend per post verzonden, correct werd uitgenodigd voor verhoor op 16 augustus 2012.

Het opplakbriefje op de omslag die de oproeping bevatte, draagt de vermelding “Niet afgehaald – Non réclamé”.

Artikel 57/10 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd aan de vreemdeling die niet voldoet aan de verplichting om in België woonplaats te kiezen of wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft of wanneer de vreemdeling geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker binnen de binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum een geldige reden heeft opgegeven voor zijn niet-verschijning.

De uitleg van verzoeker dat hij op het ogenblik dat hij door de commissaris-generaal werd opgeroepen voor verhoor bij vrienden en kennissen verbleef en daarom de oproeping ontliep, maakt geen geval van overmacht uit.

Er dient opgemerkt dat overmacht enkel kan voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn nieuwe gekozen woonplaats "2640 Mortsel, Meidoorn 36/4", zoals in het verzoekschrift beweerd wordt, aan de commissaris-generaal heeft doorgegeven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE